

הכּוּנָה מ"יהודי פשוט"

הרב אברהם פינטר

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
 לשולחן השבת

שמי אברהם פינטר. נולדתי בשנת ת"ש (1940) בטארב, צרפת. משפחתי הגיעה במקור מגליציה, פולין, משם הם נמלטו בעקבות הפוגרומים, וחיו תקופה בברלין, גרמניה, עד שנאלצו לברוח גם משם מפני הנאצים. בסופו של דבר, אחרי שנולדתי, היגרנו כולנו לארצות הברית, והתיישבנו בשכונת וויליאמסבורג, ברוקלין.

בתקופה בה אבי, הרב פנחס, חי בברלין בצעירותו, בשנות השלושים המוקדמות, התמזל מזלו והייתה לו הזכות הגדולה להתחכך בכמה מגדולי התורה של הדור ההוא, במיוחד ברב חיים הלר, המוציא לאור של המהדורה המחודשת והמדויקת של ספר המצוות לרמב"ם.

הרב הלר נודע כגאון בקנה מידה עולמי, ורבים - חלקם תלמידי חכמים גדולים בזכות עצמם - נמשכו אליו, התייחסו אליו בהערצה ובהדרת כבוד ושאפו להתקבל ל'בית המדרש העליון', המוסד הישיבתי להכשרת רבנים שהקים בברלין, אף שרק כמה מובחרים בודדים זכו לכך.

שניים שנמנו על המעגל הפנימי הקרוב לרב הלר, היו הרב מנחם מענדל שניאורסון, מי שעתיד היה להפוך לרבי מליובאוויטש, והרב יוסף דוב סלובייצ'יק, מי שהתמנה בהמשך לראש 'ישיבת רבי יצחק אלחנן' בישיבה יוניברסיטי. אכן, היה זה הרב סלובייצ'יק שסיפר לי את הסיפור הבא אודות אבי.

בשעתו, היה אבי תלמיד ישיבה חסידי צעיר ומחונן בעל זיכרון פנומנלי וראש מצוין; יום אחד הוא נכנס לבית מדרשו של הרב הלר, וניסה ליצור קשר עין עם ראש הישיבה הדגול. כשמבטיהם נפגשו לבסוף, קרא לו הרב הלר ושאל אותו, "בחור צעיר, מה אתה מחפש כאן?"

אבי ענה, "רבי שלח אותי לכאן ללקט פירושים של ידע".

"מי הוא רבך?" שאל הרב הלר.

"הרב חיים טוביאס", ענה אבי, כשהוא נוקב בשמו של מי שעמד בראש רשת ישיבות רדומסק, 'כתר-תורה'.

כשמע את שמו של הרב טוביאס, נעמד הרב הלר מלוא קומתו כאות ליראת הכבוד שרחש כלפיו. אחר כך, הציע הרב הלר לבחון את הידע התורני של אבי, ושאל, "מה אוכל לשאול אותך?"

אבי, שהיה צעיר, ענה (כשהוא נוקט בגוף שלישי, כמקובל בפנייה אל רב גדול), "כבודו, הרבי, יכול לשאול אותי כל מה שהוא רוצה".

"ככה?" תמה הרב הלר. אבל הוא נענה לאתגר וביקש ממנו לבאר קטע תלמודי סבוך במיוחד.

מבלי להניד עפעף, החל אבי להרצות ברהיטות את דעות המפרשים השונים על הקטע הנתון.

כשסיים, אמר לו הרב הלר, "אתה רשאי להישאר כאן, עברת את המבחן ותוכל להיות חלק מהקבוצה הזו. ואם יהיו לך קושיות כלשהן, תוכל לשאול את שני האריות הללו", והוא הצביע על הרב שניאורסון, הרבי לעתיד, ועל הרב סלובייצ'יק.

אבי לא הרבה לפזר שבחים ומחמאות על איש, אבל שנים אחר כך, כשהוא כבר נודע כתלמיד חכם בזכות עצמו, הוא סיפר לי פעם שמתוך המפגשים שלו עם הרבי באותן שנים בברלין, הוא קיבל מושג לגבי גדלותו. הוא אמר לי, "אני יכול להעיד שהרבי יודע כל מה שיש לדעת בתורה. אין דבר שהרבי אינו יודע אותו".

לאור עובדה זו, הסיפור הבא שאספר הופך למדהים עוד יותר. בשנת תשט"ו (1955) עברה משפחתי לשכונת קראון הייטס, ואמי הזמינה את הוריה, סבי וסבתי, לבוא לבקר אותנו בביתנו החדש. הם היו אנשים מבוגרים, מהגרים די טריים מאירופה, והיו עדיין "ירוקים". הם ירדו מהרכבת התחתית של ניו-יורק בתחנת שדרת קינגסטון הסמוכה ממש למרכז חב"ד ב-770 איסטון פארקוויי.

«

באופן אישי ראיתי אותו פעמים רבות נכנס למכולת בפירת הרחוב וקונה חלב ועיתון עבור אמו, כשזו גרה בפירת הרחובות קינגסטון ופרזידנט. פעמים רבות ראיתי אותו עושה זאת, ואחר כך הולך בעצמו להביא לה את הקניות.

שמעתי גם מאחרים זיכרונות דומים. הרבנית שור, אשתו של הרב אברהם שור, סיפרה לי שכאשר הרבי גר בבניין ברחוב ניו-יורק, היא ראתה כיצד הוא סייע לאשה בהיריון, הגב' פלצ'ניק, להכניס את חבילתיה למעלית. היא עלתה במעלית, והוא עלה רגלית במדרגות.

פשוט, הוא היה כזה מין רבי.

הרב אברהם פינטר שימש כמנהל בכמה בתי ספר יהודיים באזור ניו-יורק רבתי, ובכללם ישיבת מיר, ישיבת חיים ברלין, שערי תורה וישיבת חפץ חיים. הוא שימש גם כמפקח בבתי הספר של מחוז מרכז העיר מנהטן. הוא רואיין בביתו בחודש אייר, תשס"ח (2008).

כשהם עלו מתחנת הרכבת התחתית, הם היו בצדה של שדרת איסטון פארקווי עם מספרי הבתים הזוגיים, ואילו הדירה שלנו הייתה בצד של המספרים האי-זוגיים. איסטון פארקווי היא שדרה רחבה מאד, בעלת ששה נתיבים, ועוד שני איי תנועה ושני כבישי שירות, אחד בכל צד, והם היו קצת מבולבלים.

הם הסתכלו על מספרי הבתים ולא היו בטוחים לאן עליהם לפנות, כשבמקום עבר אדם בעל חזות יהודית - הוא היה מזוקן ואחז בידו ספר תורני. סבי פנה אליו באידיש ואמר, "בתי וחתני הרב פנחס פינטר בדיוק עברו לכאן, אך אני לא יודע איפה הדירה שלהם".

"יש לכם את מספר הבית?" שאל האיש.

"כן, זה מספר 723".

"אראה לכם איפה זה".

הוא חצה אתם את כל השדרה וליווה אותם עד סמוך לפתח הבניין.

כשהגיעו, אחי הצעיר המתין ליד החלון, והוא נדהם ממה שראה. כשהם נכנסו לדירה הוא שאל אותם, "אתם יודעים מי הוא האיש שליווה אתכם לכאן?"

הרב סלובייצקי עם הרב הלר

סבי ענה, "לא. הוא היה איזה יהודי נחמד שפגשתי. אמרתי לו שאני מחפש את הכתובת הזו, והוא ליווה אותנו לכאן. זה היה מאד יפה מצדו".

"סבא, אתה יודע מי היה היהודי הזה?!"

"לא".

"הוא הרבי מליובאוויטש!"

סבי סירב להאמין. הוא אמר, "רבי שהולך בלי פמליה? שמתנהג כמו אדם פשוט? שעוזר לאנשים לחצות את הכביש? איזה מין רבי זה?"

סבי לא הבין שזו הייתה התנהגות שגרתית אצל הרבי. אני

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< **תרע"ו (1916)** - בן דוד ראשון של הרבי, מנחם מענדל בנם של הרב שמואל והרבנית מרים גיטל שניאורסון, נולד בניקולייב, אוקראינה. לרגל ימי ההולדת שלו התשיעי, האחד עשר והשלושה עשר, כתב לו הרבי מכתבים בהם ביאר את משמעותם של כל אחד מציוני הדרך הללו על פי התורה והחסידות. כ"ד באלול

< **תרצ"ג (1933)** - הרב מאיר שלמה ינובסקי, סבו של הרבי מצד אמו ורבה הראשי של ניקולייב, נפטר. הרבי נהג לומר קדיש בכל שנה ביום זה. כ"ג באלול

< **תשל"ד (1974)** - בשיחה מיוחדת לנשים לקראת ראש השנה, הציג הרבי את מבצע נרות שבת קודש, שכל ילדה יהודייה מעל גיל שלוש תדליק נרות לפני שבת וחג. בליל המחרת, ערך הרבי התוועדות שהוקדשה כולה למבצע זה. כעבור עשרה ימים, בהתוועדות לכבוד יום השנה העשירי לפטירת אמו, הרבנית חנה, דן הרבי באריכות רבה במבצע זה, תוך התמקדות בכוחה של האישה היהודייה. כ"ד באלול

1 מבית הגנים, עמ' 76
2 שיחות קודש תשל"ד, חלק ב עמ' 437

לזכות
החתן הת' שניאור זלמן
והכלה מרת רחל לאה שיחיו
גערליצקי

לרגל חתונתם יום חמישי, י"ט אלול, ה'תשע"ה

הפצת הגליון השבועי מתאפשרת על ידי הקדשות.
לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015